

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/20/2017
Identifikačné číslo spisu:	7610200907
Dátum vydania rozhodnutia:	25.10.2017
Meno a priezvisko:	Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7610200907.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského 2712, IČO: 36 039 039, proti povinnému T. M., bytom R., W., o vymoženie 82,98 eura s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 7 Er 45/2010, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. decembra 2016, sp. zn. 14 CoE 615/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Návrh na odklad právoplatnosti zamieta.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo 17. júna 2016, č. k. 7 Er 45/2010-13 zastavil exekúciu podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený si nesplnil svoju zákonnú povinnosť opísať rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným, keďže iba odkázal na konanie, v ktorom bol vydaný exekučný titul a nepredložil ani dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

2. O odvolaní oprávneného Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 30. decembra 2016, sp. zn. 14 CoE 615/2016 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Odvolací súd uviedol, že vo veci samej rozhodol zmenkový súd len na podklade originálu predloženej zmenky; zo spisu nevyplýva, že by skúmal právny dôvod vystavenia zmenky alebo že by sa zaoberal obsahom zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok, t. j. nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dňa 19. júna 2017 dovolanie oprávnený z dôvodu, že uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, pričom prípustnosť dovolania je daná ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“. Dovolateľ žiadal dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, resp. zmeniť tak, že sa pokračuje v exekúcii vedenej na súde prvej inštancie. Uviedol, že odvolací súd vec nesprávne právne vyhodnotil, keď dospel k záveru, že neboli splnené zákonom stanovené podmienky na pokračovanie exekúcie. Odvolací súd mal rozhodnutie exekučného súdu zmeniť a rozhodnúť o pokračovaní exekúcie. Otázkou právneho významu, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi riešená, podľa oprávneného je, či je možné zastaviť exekúciu aj v prípade, ak je exekúcia vedená na základe právoplatného exekučného titulu, ktorý bol súdom vydaný a aj nadobudol právoplatnosť v čase, kedy neplatila právna úprava ochrany spotrebiteľa a či je možné od oprávneného bez porušenia zákazu retroaktivity požadovať, aby splnil podmienky pre ďalšie pokračovanie exekúcie v opísaní rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a aby predložil exekučnému súdu dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú, ak oprávnený nadobudol vymáhanú pohľadávku v čase, kedy nemal povinnosť opisu rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným a kedy nebola potreba pripojiť dôkazy na osvedčenie týchto skutočností.

4. Povinný sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), konajúci zamestnancom s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b/ CSP bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného treba odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

7. Vzhľadom na skutočnosť, že novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné, dovolací súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či má posudzovať prípustnosť dovolania podľa novelizovanej právnej úpravy alebo podľa právneho stavu platného do 31. marca 2017. Zákon č. 2/2017 Z. z. síce k úpravám účinným od 1. apríla 2017 v prechodnom ustanovení § 243h ods. 1 veta prvá stanovil, že ak v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, no vo vzťahu k opravným konaniam, teda ani k dovolaciemu konaniu, neurčil žiadne pravidlo.

8. V preskúmvanej veci bolo dovolacie konanie začaté podaním dovolania dňa 19. júna 2017, teda za účinnosti novej právnej úpravy. Ak by sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa nej, bolo by bez ďalšieho neprípustné. Vzhľadom na povinnosť ústavne konformného výkladu pri riešení tejto otázky, a teda vzhľadom na rešpektovanie ústavných princípov dôvery v platné právo a legitímneho očakávania ako aj dôvery v správnosť aktov orgánov verejnej moci, vrátane v nich obsiahnutého poučenia o možnosti opravných prostriedkov, považoval dovolací súd za správne, aby sa prípustnosť dovolania posudzovala podľa právnej úpravy platnej v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia.

9. Keďže dovolaním napadnuté rozhodnutie bolo vydané dňa 30. decembra 2016, posudzoval dovolací súd prípustnosť dovolania podľa právnej úpravy platnej v tomto čase, teda podľa ustanovení Exekučného poriadku v znení do 31. marca 2017 a podľa príslušných ustanovení CSP. Aj podľa tejto právnej úpravy však prípustnosť dovolania bola vylúčená.

10. Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Týmto uplatneným dovolacím dôvodom bol dovolací súd v zmysle § 440 CSP viazaný. V zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je síce dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak

rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, no v zmysle odseku 2 tohto ustanovenia je v takomto prípade prípustnosť dovolania vylúčená, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP.

11. Pretože v § 357 písm. a/ CSP je uvedené uznesenie o zastavení konania, je v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu prvoinštančného súdu o zastavení konania. Vzhľadom na § 9a ods. 1 Exekučného poriadku v znení od 1. júla 2016 do 31. marca 2017, podľa ktorého, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, je prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 CSP vylúčená aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie. Uznesenie o zastavení exekúcie sa totiž svojimi účinkami rovná uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Zastavenie konania v sporovom konaní má za následok jeho skončenie bez meritórneho rozhodnutia a rovnako tak zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženía vymáhaného nároku. Pokiaľ Exekučný poriadok používa termín zastavenie exekúcie, ide len o terminologické zvýraznenie exekučnej činnosti (núteného výkonu rozhodnutia), ktorá začína vydaním poverenia súdnemu exekútorovi. V dôsledku toho tento právny predpis výslovne upravuje zastavenie exekučného konania v zásade len do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, teda do začatia exekučnej činnosti súdnym exekútorom, a po vydaní poverenia upravuje už len zastavenie exekúcie. To však nič nemení na tom, že zastavenie exekučného konania a zastavenie exekúcie majú tie isté právne účinky a zastavenie exekúcie je analogicky porovnateľné so zastavením konania podľa CSP.

12. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP ako neprípustné odmietol.

13. Z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti dovolania a pre nezistenie žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa nebol dôvod vyhovieť ani návrhu na odklad právoplatnosti uznesenia napádaného dovolaním a najvyšší súd preto tento návrh zamietol (§ 444 ods. 2 CSP a contrario).

14. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnému ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zavinil oprávnený (§ 256 ods. 1 CSP), povinnému preukázateľne žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.